

Capitolul 8

Curaj și har –

Un ajutor pentru studiul cărții *Estera*

Capitolul 8

Mardoheu ajunge la putere

Și din primele versete ale acestui capitol se vede clar că rolurile au fost acum inversate: Mardoheu primește poziția pe care o ocupa odinioară Haman. Tot așa puterea lui satana ca și căpetenie a lumii acesteia va avea sfârșit, și Hristos va domni ca adevăratul Mardoheu. Acum satana încă posedă autoritate asupra tuturor împărățiilor pământului (Luca 4,6). Cu toate că el este un dușman înfrânt, el încă nu a fost detronat. Aceasta va avea loc când va reveni Hristos și va lega pe satana și îl va arunca în adânc (Apocalipsa 20,1-6). Atunci începe Împărăția păcii și Hristos va domni public ca Domnitor al acestei lumi. El va ajunge la putere și toate vor fi supuse picioarelor Lui.

Aceasta schimbă totul cu privire la poporul lui Dumnezeu. Toată situația se schimbă. Întrebarea principală este: Cine este la putere? Această întrebare n-au înțeles-o credincioșii din Tesalonic, căci altfel nu ar fi gândit, că Ziua Domnului ar fi fost deja venită (2 Tesaloniceni 2,2). Aceasta era imposibil, apostolul arată aceasta foarte clar. Acum este încă așa, că asupritorii le merge încă bine și cei credincioși suferă strâmtoare, dar curând se vor schimba rolurile. Atunci asupritorii vor fi asupriți și credincioșii vor savura odihna (2 Tesaloniceni 1,6.7). Acum este încă ziua omului, ziua în care satana este stăpânitorul lumii acesteia și dumnezeul veacului acesta (2 Corinteni 4,4). Dar când curând va veni Ziua Domnului, atunci totul va fi altfel. Atunci *El* va fi la putere, și situația poporului lui Dumnezeu se va schimba total. Împăratul dă inelul, pe care l-a luat de la Haman, lui Mardoheu (versetul 2). Tot așa Dumnezeu dă puterea lui Hristos, când împotrivorul va fi detronat. Tot așa s-a petrecut cu Iosif, atunci când a ajuns al doilea după împărat: faraon l-a așezat domnitor peste tot Egiptul și a pus inelul său pe degetul lui Iosif (Geneza 41,41.42). El i-a dăruit puterea sa, favoarea sa și încrederea sa, căci inelul este și un semn al favorii și al bunei plăceri (Luca 15,22).

Dar aici în versetul 2 noi citim și altceva și anume, că *Estera* a pus pe Mardoheu peste casa lui Haman. Aceasta este foarte remarcabil: Mardoheu ajunge la putere prin intermediul Esterei! Desigur noi nu trebuie să interpretăm aceasta greșit, dar este totuși un aspect important în această întâmplare. Hristos va fi înălțat în Împărăția păcii, dar aceasta are loc, ca să zicem așa, prin intermediul rămășiței poporului Său. Rămășița va fi atunci plină de zel în ziua puterii Sale, așa cum putem citi în Psalmul 110,3. Hristos va fi glorificat printr-un popor binevoitor: „Înainte de a-mi da seama, sufletul mi s-a oprit la carele poporului meu ales” (Cântarea Cântărilor 6,12). Acolo este un popor binevoitor, care se pune pe deplin de partea Împăratului său și Îl așează pe un car mareț. Așa dorește El cu plăcere să aibă. Fără îndoială este adevărat, că El va fi înălțat de Dumnezeu, așa cum și aici în cele din urmă nu *Estera*, ci împăratul este cel care dă puterea în mâinile lui Mardoheu. Dar Mesia dorește cu plăcere să fie înălțat de poporul Lui propriu (Filipeni 1,20). El dorește de fapt ca El să primească poziția Lui măreață din mâinile unui popor binevoitor, care Îl așteaptă și care Îi dă locul care I se

Capitolul 8

cuvine (compară cu 1 Cronici 11,10). Epistola către Romani capitolul 11 ne spune, că Israel va fi mântuit. Și de unde vine Salvatorul? Vine El din cer? Nu stă scris așa! El vine *din Sion*: „Salvatorul va veni din Sion și va îndepărta nelegiuirile de la Iacov” (Romani 11,26). În privința aceasta nu avem voie să devalorizăm lucrurile. Dumnezeu ne prezintă aceasta așa, că Salvatorul va fi înălțat în mijlocul poporului Său propriu și de către poporul Său propriu. Aceasta a prorocit-o deja Balaam, când a vorbit despre Steaua care va răsări nu pe cer, ci *din Iacov* (Numeri 24,17).

Aceasta are să ne spună și nouă ceva. Și acum există un popor al lui Dumnezeu pe pământ, unde Domnul Isus dorește cu plăcere să ocupe locul întâi. Dar El nu ocupă acest loc cu forța, ci El așteaptă să se găsească un popor binevoitor, care să-I ofere acest loc de onoare. În istoria creștinătății El a permis ca oamenii să domnească în mijlocul poporului lui Dumnezeu. El a permis apariția Izabelei (Apocalipsa 2,20), El a îngăduit ca rânduiele ale oamenilor să ia locul care se cuvine numai Lui și acțiunii libere a Duhului Său. Și El încă mai așteaptă, să vadă dacă se găsește o rămășiță care să-I ofere acest loc de onoare în mijlocul alor Săi, un popor binevoitor, care să-L așeze „pe un scaun de slavă”. Prin aceasta este și pentru noi de cea mai mare importanță, să punem la inimă învățătura din aceste versete. Prin rugăciune putem interveni pentru mântuirea poporului lui Dumnezeu. Noi putem veni cu rugăciunile noastre de implorare la Împărat. Însă în același timp Duhul Sfânt ne oferă ocazia, să onorăm pe adevăratul Mardoheu în mijlocul nostru și să punem autoritatea în mâinile Lui.

Prin luptă la biruință

Începând cu versetul 3 vedem apoi cum Estera și Mardoheu intervin împreună pentru poporul lor și cum împiedică nenorocirea care amenința. Trebuie luptat, ca să birui pe dușmani, și tot așa va fi și la începutul Împărăției de o mie de ani. Ea nu este numai o împărăție a păcii, ea arată atât caracterul domniei lui David cât și al celei a lui Solomon. David a trebuit să biruie odată pentru totdeauna pe vrăjmașii lui, și abia după aceea a început un timp de pace și de liniște, în care Solomon, ca prinț al păcii s-a urcat pe scaunul de domnie. Așa vedem pe Mardoheu abia în capitolul 10 al acestei cărți ca „prinț al păcii”, în timp ce aici el are încă de luptat. Când Domnul Isus Își va consolida domnia pe pământ, nu toți dușmanii vor fi nimiciți direct de El. Aceasta este valabil desigur și pentru fiară și prorocul mincinos și aliații lor, care vor fi bătuți în Armagedon, când Domnul Isus va coborî din cer (Apocalipsa 16,13-16; 19,11-21). Ei sunt prezentați în cartea Estera prin Haman, care aici este deja omorât. Prin aceasta însă nu toți dușmanii sunt înfrânți, căci națiunile din jur există încă, și ele sunt foarte dușmănoase față de Israel. Deci pentru înfrângerea popoarelor vecine, Mesia folosește poporul Său (vezi de exemplu Isaia 11,14). Va trebui luptat, ca să triumfi asupra dușmanilor – vedem aceasta profetic în acest capitol. Domnul îi face capabili să învingă pe dușmanii lor; El oferă ocazie poporului Său pentru aceasta.

Estera vorbește din nou împăratului și îl roagă să anihileze planul rău al lui Haman, și Ahașveroș îi arată din nou favoarea sa și buna lui plăcere, prin aceea că el îi întinde sceptrul de aur (versetul 4). Pentru înfrângerea definitivă a dușmanului ea are nevoie mai mult decât oricând de har! Ea se exprimă foarte smerit: „Dacă împăratul găsește cu cale și dacă am căpătat trecere înaintea lui, dacă lucrul pare potrivit împăratului și dacă eu sunt plăcută înaintea lui ...” (versetul 5). Da, cum poate fi aceasta numită altfel, decât numai har pur! De

Capitolul 8

acest har avem noi nevoie, ca să fim salvați de dușmanii noștri, și de acest har are rămășița tot așa de mult nevoie în viitor. Estera învață aici în școala lui Dumnezeu lecții tot mai importante. Ea încă nu a înțeles pe deplin în ce fel împăratul va înlătura nenorocirea amenințătoare. Ea spera că planul de nimicire va putea fi anulat, dar aceasta era imposibil. Era o lege a mezilor și perșilor, și aceasta nu putea fi anulată. Aceasta este valabil atât pentru noi cât și pentru rămășiță. Puterea dușmanului rămâne să existe și este îndreptată împotriva poporului lui Dumnezeu. În privința aceasta nu se poate schimba nimic. Tot așa și timpul necazului cel mare este bine stabilit. Nici cea mai mare credință nu va putea împiedica acest necaz. Însă și salvarea este la fel de hotărâtă.

Salvarea nu constă în aceea, că Dumnezeu înlătură necazul, ci că El dă putere poporului Său să lupte împotriva dușmanilor și să-i învingă. Acest principiu poate fi aplicat și la noi, căci Dumnezeu nu a îndepărtat încă de la noi pe satana și uneltele lui. Satana este într-adevăr condamnat – am văzut aceasta simbolic, când a fost spânzurat Haman -, dar lui încă nu i s-a luat puterea. Mulții lui copii există încă, „fiii lui Haman” nu au fost încă omorâți; aceasta are loc abia în capitolul 9. Însă Dumnezeu vrea să ne dea putere, ca noi „să ne adunăm”, așa cum se exprimă în versetul 11, și să ne strângem puterea împotriva puterii dușmanului. Dacă noi, pe de o parte, ne desprindem de sistemul omenesc din creștinătate, ca să putem fi vase spre cinste, pe de altă parte este așa că noi împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată, urmărim dreptatea, credința, dragostea și pacea (2 Timotei 2,19-22). Noi trebuie să constituim front comun, ca să putem avea biruința asupra vrăjmașului. Credincioșii, care se strâng, pot potrivit gândurilor lui Dumnezeu totdeauna să dezvolte putere spirituală deosebită în lupta cu puterile răului.

Așa vedem aici, că împăratul îi arată clar Esterei, că porunca de odioasă nu poate fi anulată, însă există acea posibilitate să se dea o poruncă contrară. Și Mardoheu este acela care execută planul împăratului. El primește mână liberă să facă tot ce este necesar (versetul 9). Așa va călăuzi în curând Domnul Isus pe poporul Său pe acest drum al luptei spre victorie. El va folosi pe slujitorii Lui, pe îngerii Lui, ca să adune pe cei aleși ai Lui (Matei 24,31), așa cum aici cărturarii împăratului au fost chemați ca să strângă pe toți iudeii. Mardoheu trimite poporului lui o poruncă contrară, așa că poporul primește ocazia să se apere singur în ziua a treisprezecea a luni a douăsprezecea. Această poruncă este valabilă și pentru noi, chiar dacă noi avem o putere mică și sunt mulți împotriviți, mărturisitori cu buzele, care aparțin sinagogii lui satana (Apocalipsa 3,8.9). Adevăratul Mardoheu ne-a dat și nouă o poruncă, și să ne temem noi, în timp ce El este cu noi și este de partea noastră? Nu este El Acela care a primit toată puterea de la Dumnezeu, care are cheia lui David, și poate deschide pentru noi căi și posibilități, pe care nimeni nu le poate închide? Realmente noi posedăm o putere mică, dar cu El de partea noastră suntem capabili să obținem biruința asupra vrăjmașilor noștri. De aceea și nouă ni se adresează permanent apelul, să biruim, chiar dacă trăim într-un timp, care nu mai este caracterizat prin Filadelfia, ci prin Laodiceea. În final vor fi învingători, care prezintă caracterul Filadelfiei. Până la venirea Domnului vor fi din aceia care țin cu tărie ceea ce au primit: „Eu vin curând. Păstrează (sau: ține cu tărie) ce ai, ca nimeni să nu-ți ia cununa.” (Apocalipsa 3,11) Ei țin cu tărie ce a fost dat Filadelfiei, și ei biruie, deoarece Domnul este cu ei. Până la sfârșit El nu va îndepărta dușmanii noștri, dar El ne dă putere, ca să rezistăm înaintea lor.

Arătarea lui Mardoheu aduce bucurie și lumină

Pentru rămășița iudaică din viitor această luptă va începe cu adevărat abia atunci când Domnul Isus revine, căci acesta este momentul mare din versetele 15 și 16: „Și Mardoheu a ieșit dinaintea împăratului, cu o haină împărătească albastră și albă, cu o mare coroană de aur și cu o mantie de in subțire și de purpură. Cetatea Suza striga și se bucura. Pentru iudei era lumină și bucurie, și mare fericire.” Mardoheu iese aici din prezența împăratului, și așa va apărea Hristos în curând dinaintea lui Dumnezeu, ca să salveze poporul Său. Însă prin credință noi Îl putem vedea deja acum cum stă înaintea feței lui Dumnezeu încununat cu slavă și cu cinste (Evrei 2,9). Și noi știm cum El intervine acolo pentru noi. Însă curând va veni clipa, când El va veni cu norii și orice ochi Îl va vedea (Apocalipsa 1,7) cum iese din prezența Împăratului. Ce va fi aceasta pentru poporul Lui! Cât de uimit va fi el de slava Lui, așa cum iudeii aici s-au uimit de măreția lui Mardoheu! El apare în demnitatea împărătească, El este Împăratul împăraților și Domnul domnilor (Apocalipsa 19,11-16). Haina de purpură albastră este o amintire directă de slava cerului, din care coboară Domnul Isus. Inul subțire vorbește despre curăția și dreptatea Lui fără pată; El este Omul din cer, Cel drept, Cel care Însuși intervine pentru poporul Său – un popor de oameni drepti (Isaia 60,21). Acestei îmbrăcăminte împărătești îi aparține și coroana împărătească: Mardoheu poartă o coroană mare de aur, ca semn al autorității care i-a fost dată.

Așa va vedea în curând rămășița pe Mesia al ei și Îl va saluta. Ea va fi martoră a slavei Sale împărătești, așa cum noi găsim aceasta prezentat deja profetic în Psalmul 21,2-8. Rămășița vorbește acolo lui Dumnezeu despre Mesia, care a fost eliberat din suferințele Sale (așa cum ele sunt descrise în Psalmul 22) și de aceea se poate bucura cu bucurie mare de mântuirea lui Dumnezeu. Și ea vede că Dumnezeu Îl întâmpină cu binecuvântări mari și Îi pune pe cap o coroană de aur curat. Măreție și strălucire este partea Lui, așa cum este cazul și cu Mardoheu în cartea Estera. Începând cu versetul 8 acest Psalm laudă victoria pe care o are Mesia asupra vrăjmașilor Lui, atunci când El va apărea în slavă: „Mâna Ta va ajunge pe toți vrăjmașii Tăi ... îi vei face ca un cuptor aprins în ziua când Te vei arăta.” Această parte din Psalm merge paralel cu capitolul 9 din cartea Estera. „Le vei șterge rodul de pe pământ”, și tot așa sunt omorâți și urmașii lui Haman în capitolul care urmează. „Ei au urzit rele împotriva Ta, au născocit un plan rău, dar nu îl vor putea împlini”. Într-adevăr, planurile rele ale lui Haman au fost anihilate și vrăjmașii par să fie total lipsiți de putere. Rămășița va chiui de bucurie.

Această bucurie o găsim și în versetele de încheiere ale capitolului nostru: „Pentru iudei era lumină și bucurie, mare fericire și cinste. În fiecare ținut și în fiecare cetate, pretutindeni unde ajungea cuvântul împăratului și hotărârea lui, a fost între iudei bucurie și mare fericire, ospete și zile de sărbătoare.” (versetele 16,17) Arătarea lui Mardoheu a schimbat totul în bine, și acum iudeii au parte de lumină și bucurie. Observă înainte de toate primul cuvânt din versetul 16: „... lumină și bucurie”. Întunericul va fi alungat de îndată ce Mardoheu se arată! Simbolic vedem aici, cum răsare Soarele dreptății peste popor (Maleahi 4,1.2). În timpul serii va fi lumină pentru Ierusalim (Zaharia 14,7). Da, va fi lumină și noaptea de necaz va trece pentru totdeauna. Totodată va fi bucurie, deoarece salvarea este sigură. Nu este aceasta minunat? Poporul se bucură aici, cu toate că salvarea încă nu a avut loc realmente și vrăjmașul încă nu este bătut. Aceasta este puterea credinței, care dă naștere la aceste lucruri. Și acest principiu este valabil și pentru noi: când inima noastră se bucură cu adevărat în Domnul, prin aceea că

Capitolul 8

prin credință noi privim slava Sa, atunci nu mai este nici o îndoială cu privire la finalul luptei. Mântuirea este sigură și stă tare pentru fiecare care a văzut ceva din slava adevăratului Mardoheu. Este lumină și bucurie în inimile noastre și noi știm că salvarea este absolut sigură. Da, mulți alții vor primi atunci aceeași mântuire și se vor alipi de poporul lui Dumnezeu. „Și mulți dintre popoarele țării s-au făcut iudei, căci frica de iudei căzuse peste ei” (versetul 17b).